

ת"פ 14624/03/16 - מע"מ פתח תקווה נגד ליאת בן הרוש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 14624-03-16 מע"מ פתח תקווה נ' בן הרוש

בפני
כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מע"מ פתח תקווה

המאשימה

נגד

ליאת בן הרוש

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרמן

ב"כ הנאשם, עו"ד גיא אשכנזי

הנאשמת בעצמה

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב האישום, בביצוע 10 עבירות שעניינן אי הגשה במועד של דו"חות תקופתיים, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**") ובקשר עם סעיף 67 לחוק ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת עסקה במתן שירותי שליחויות ורשומה כעוסק מורשה.

הנאשמת לא הגישה במועד 6 דו"חות תקופתיים לחודשים 12/14, 02/15, 04/15, 06/15, 08/15, ו- 10/15, וכן הגישה באיחור 4 דו"חות תקופתיים לחודשים 04/14, 06/14, 08/14, ו- 10/14.

ראיות לעונש

2. מטעם הנאשמת הוגשו צו כינוס נכסים שניתן בעניינה ביום 1.11.16 (נ/1) ובקשות שהגישה הנאשמת מעת לעת לרשויות מע"מ בהם ביקשה להגיע להסדר במסגרתו יותר לה לשלם בשוברים, זאת בהעדר כרטיס אשראי או המחאות נוכח המגבלות שהוטלו עליה מכח צו הכינוס (נ/2).

חוות דעת ממונה על עבודות השירות

עמוד 1

3. בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 19.6.17 נקבע, כי הנאשמת הביעה הסכמתה לריצוי עונשה בדרך של עבודות שירות והיא נמצאה מתאימה לכך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען, כי תיקה של הנאשמת, שעסקה בשליחויות, נסגר במע"מ בחודש 4/16, וזאת בשל הליך כינוס נכסים.

מדובר בקרן מס של 24,903 ₪ הכוללת מס תשומות בסך 6,994 ₪, קרי מס נטו בסך של 17,939 ₪. ב"כ המאשימה הדגיש, כי מעבר לדו"ח 08/15 שהוגש ב- 12/16 בסך 775 ₪, הנאשמת לא פעלה להסרת המחדל. כך שהיא הגישה 5 דו"חות בגינם שילמה סך של 13,180 ₪ ו- 5 דו"חות שהוגשו באיחור ולא שולמו. לדידו של ב"כ המאשימה החוב ככל הנראה הפך לאבן ללא הופכין.

ב"כ המאשימה ציין, כי מדובר בנטל כלכלי מצטבר על הציבור, פגיעה בשוויון בנטל המס, וכי עבירות אלה פוגעות בבסיס דיני המיסים ולכך יש השלכות חמורות על המשק, על הכלכלה ועל המרקם החברתי ותשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון ומעביר מסר שלילי לציבור הנושא בנטל המס.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה ממאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי בן חודשיים עד 7 חודשים לתקופה של 3 שנים וכן קנס שלא יפחת מ- 6,000 ₪. לו הומר כתב האישום בקנס מנהלי הנאשמת הייתה נדרשת לשלם קנס בסך 5,250 ₪. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשמת מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. ב"כ הנאשמת הסביר שמדובר במי שניסתה לעסוק בשליחויות, לא הצליחה לעמוד בהתחייבויותיה בשל הלוואה שנטלה לרכישת קטנוע, העסק כשל והנאשמת ניסתה לעבוד כשכירה אך עקב איחור בתשלומים מאת המעביד היא קרסה כלכלית ובמרץ 2016 ניתן צו כינוס בעניינה.

ב"כ הנאשמת טען, כי לא מדובר בנאשמת אשר מתחמקת מתשלום המס אלא ממי שנקלעה לבעיה כלכלית אמיתית.

עוד ציין, כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, היא נעדרת עבר פלילי, מחצית מהמחדלים הוסרו וכעת נותר מחדל בסך כ- 18,000 ₪, שהינו מחדל בשיעור נמוך מאוד.

ב"כ הנאשמת הדגיש, כי החל משנת 2015 הנאשמת פנתה במשך 6 פעמים להסדרת התשלומים כאשר הבקשה האחרונה הייתה כ- 10 ימים לפני מועד הטיעונים לעונש, וכי כל בקשותיה נדחו על ידי המאשימה. בתחילה מטעמים טכניים בשל היותה פושטת רגל שאין לה חשבון בנק ולאחר מכן כאשר ביקשה לבצע פריסת תשלום, נדחתה בשל היכולת הכלכלית החלשה שלה ומספר החודשים שהוצעו לפריסה.

אשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, היא מתגוררת אצל אימה, שהנה נכה ומתקיימת מקצבת נכות והנאשמת מטפלת בה.

ב"כ הנאשמת ביקש לקבוע, כי מתחם הענישה הוא ממאסר על תנאי ועד 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וביקש, כי העונש שיוטל על הנאשמת יהיה ברף התחתון של המתחם וזאת על מנת לא לפגוע בפרנסתה הפחותה ובאמה שתלויה בה לחלוטין.

עוד ציין, כי כל קנס אשר יוטל על הנאשמת יצטרף לתשלום פשיטת הרגל בסך 350 ₪ שהיא משלמת מידי חודש.

6. הנאשמת בדברה האחרון ציינה, כי היום היא עוסקת בשליחויות כעובדת שכירה, שילמה את השוברים הקטנים וכיום משלמת כ- 1000 ₪. עוד ציינה, כי פנתה למע"מ ודבר לא התקדם וזאת, כי לא הסכימו להגיע איתה לפשרה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. **עקרון ההלימה** הינו העיקרון המנחה בענישה בהתאם לס' 40 ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין"). בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. **הערך החברתי** אשר נפגע ממעשי הנאשמת הינו עיקרון השוויון בכלל, והשוויון בנטל המס בפרט. אי הגשת דיווח במועד, ועקב כך - אי תשלום המס, פוגעים ביכולתה של רשות המיסים כזרוע של המדינה, לקיים מערכת גבייה תקינה ונשיאה שוויונית בנטל. עקב כך נגרם נזק כלכלי לציבור משלם המיסים, ונפגעת פעילות רשויות המדינה (בעניין זה ראה **רע"פ 3857/13 שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל**). יצוין, כי עברייני מס רבים הינם אנשים נורמטיביים, אולם בכך אין כדי לאיין את הצורך בהרתעת היחיד והרבים, נוכח הפגיעה הקשה של עבירות המס בציבור.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לס' 40ג' לחוק העונשין, הרי שהנאשמת ביצעה 10 עבירות על פני תקופה של כמעט שנתיים. אין להתעלם מהרקע לביצוע המעשים, אשר על פי הנטען נעשו נוכח קריסה כלכלית של העסק. כן יש להתחשב בכך שהעבירה בה עסקינן הינה עבירה שהעונש המירבי שקבע המחוקק לצידה הינו שנת מאסר אחת בלבד. באשר לגובה הנזק, הרי ששיעור המחדל הנו בסך של 17,939 ₪, מבלי להקל בדבר, מדובר בשיעור נמוך ביחס למחדלים בגינם נאשמים עומדים לדין בבית המשפט.

נוכח הדברים האמורים, הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה.

10. מעיון בפסיקה עולה, כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד, וכאשר לא הוסרו המחדלים במלואם בסכומים דומים, היא ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים:

א. בעפ"ג (חיפה) 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15), הורשעו הנאשמות על פי הודאתן בכתב אישום מתוקן בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. סך המחדל עמד על 47,213 ₪, לאחר שפעלו להסרת המחדל נותרה יתרת חוב בסך של 9,991 ₪. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וגזר

על הנאשמת צו של"צ בהיקף 250 שעות וקנס בסך של 20,000 ₪. הערעור נדחה.

ב. בעפ"ג (מרכז) 51920-12-14 **מוסקוביץ נ' מע"מ רמלה** (15.3.15), הורשעו הנאשמים בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, שסכום המס שנבע מהם עמד על 113,000 ₪. הנאשמים הסירו חלק מהמחדל ונותרה קרן מס בסך של 54,142 ₪. בית משפט השלום גזר על כל אחד מהנאשמים 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. לקראת הדיון בערעור הנאשמים הסירו את מלוא המחדל ולכן בית המשפט המחוזי הפחית את רכיב המאסר ל- 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ג. בת"פ 35464-05-14 **מע"מ עכו נ' המכללה ללימודי הנדסה ירכא בע"מ ואח'** (17.7.16), הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בביצוע 11 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, סך המחדל עמד על כ- 22,000 ₪ והנאשמים לא פעלו להסרת המחדל. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם לנאשם 2 הינו ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וקנס שינוע בין 2,000 ₪ ל- 6,000 ₪. לנאשמת 1, החברה, קבע, כי מתחם הקנס הינו בין 4,000 ל 8,000 ₪. על הנאשמת 1 הושת קנס בסך 8,000 ₪, ועל הנאשם 2 הושת 3 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות, 4 חודשי מע"ת וקנס בסך 5,000 ₪.

ד. בת"פ 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח** (22.10.14), הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. גובה המחדל עמד על 109,945 ₪. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא מחודש מאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות, 3 חודשי מע"ת וקנס בסך 5,000 ₪.

ה. בת"פ 50846-09-11 **מדינת ישראל נ' האש (א.נ) מסעדות בע"מ ואח'** (21.4.13), הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בביצוע 8 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. המחדל לא הוסר ועמד על 75,090 ₪. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הנו בין 3 ל- 8 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 8000 ₪. על הנאשמת הוטל קנס בסך 8,000 ₪.

11. לאור האמור, מקובל עלי המתחם לו עתרה המאשימה, ואני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

12. הואיל ומדובר בעבירה כלכלית, הרי שיש להטיל אף קנס כספי אשר יהווה מענה עונש הולם למעשים בהם הורשעה הנאשמת.

13. לפי סעיף 40 ח' לחוק העונשין **"קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם"**.

14. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבה הכלכלי האישי של הנאשמת. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשמת זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד **(בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי, 28.2.12)**.

15. בהתחשב במצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת כפי שנפרס בפני בית המשפט, בכך שהיא מצויה בהליך

כינוס נכסים, עובדת כשכירה בחברת שליחויות ומשלמת 350 ₪ מדי חודש במסגרת צו הכינוס שניתן בעניינה, ומטפלת באמה ומסייעת לה כלכלית, אני קובעת, כי מתחם הקנס הינו בין 3,000 ₪ ל- 6,000 ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40יא').

17. הנאשמת הודתה, ובכך נטלה אחריות על מעשיה וחסכה מזמנו של בית המשפט.

18. עוד הבאתי בחשבון את הנסיבות המורכבות בהן הנאשמת נתונה, במישור הכלכלי והצורך לסייע לאמה. מדובר בנאשמת צעירה, ללא עבר פלילי, אשר כעת עובדת כשכירה, מתגוררת אצל אימה החולה אותה היא סועדת. מאסר, אף בדרך של עבודות שירות עלול לפגוע רבות במצבה של הנאשמת ואמה.

19. אחד השיקולים המרכזיים שיש לשקול כאשר מדובר בעבירות מס הוא הסרת המחדל שהנו הביטוי האולטימטיבי לחרטת הנאשם ולקיחת אחריות. בענייננו הנאשמת לא הסירה את המחדל במלואו, ובכך נגרע מהקופה הציבורית סך של כ-17,939 ₪, שכל הנראה לא ישולם גם בעתיד לאור מצבה הכלכלי הקשה כמתואר.

20. יחד עם זאת, מצאתי, כי נעשה על ידי הנאשמת מאמץ להסרת המחדל וזאת על ידי פניותיה לרשויות המס לסייע בידה במתן שוברים לתשלום החוב ולכך ששילמה סך של 775 ₪ מהחוב הכולל. שיעור המחדל הנו נמוך. לו היה עולה בידי הנאשמת לשלמו הרי שהייתה פתוחה בפניה הדרך להמרת כתב האישום בקנס מנהלי.

21. בנוסף בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל להרתעת הרבים, נוכח שכיחותן של עבירות מס והקלות בביצוע עבירות אלו (ראה רע"פ 5823/09 **באשיתני' מדינת ישראל**; רע"פ 674/13 **יורי ליטווק נ' מדינת ישראל**; רע"פ 977/13 **משה אודיז נ' מדינת ישראל**).

22. כיוון שמדובר בעבירה כלכלית, הגורמת לנזק כלכלי כבד, הרי שיש להטיל בגינה עונש מרתיע גם מבחינה כלכלית. עם זאת, הבאתי בחשבון לקולא את מצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת והימצאותה בהליך כינוס נכסים בקביעת שיעור הקנס.

23. לאחר שנתתי דעתי לשיעור הנמוך של המחדל, להודאת הנאשמת וניסיונותיה להגיע להסדר לתשלום המחדל, לעובדה שאלמלא חסרון הכיס היה מסתיים עניינה בהליך מנהלי, לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת ולמצבה הכלכלי הקשה, אני סבורה שיש לגזור דינה ברף התחתון ולאזן זאת בקנס והתחייבות להימנע מעבירה.

סוף דבר

24. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

עמוד 5

- א. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא תעבור הנאשמת כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.
- ב. קנס בסך 4,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם ביום 16.8.17 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.
- ג. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשעה במשך שנתיים. ההתחייבות תחתם בתוך 7 ימים מהיום, אחרת תיאסר הנאשמת למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד הצדדים.